

malaclopójába bújtak, s innem újítják meg a pedagógiát. A (táncházzal szervesült) játszóház, az olvasótábor, a drámapedagógia szerepelt a példatárban. Aztán jött húsz esztendő, amikor ezek a kultúrák fokról fokra beépültek az iskolába. Olykor még árat is fizettek ezért: olykor hozzászürkültek, mintha veszítettek volna hamvas játékoságukból. A játszma többesélyes. Az is lehet, hogy a NAT-ban legitimált tánc, dráma „brúgódarabbá” válik az iskolában, mint Bolond Istók kezében az érc. De az is lehet, hogy a folyamat visszafordul – ha még van hova -, s az iskola támasztotta követelmények közt helyét nem találó kultúrák közvetítő technikák visszarendeződnek a közművelődésbe. Vajon ki fér majd ebben az esetben hozzá a neki-való ám mégis a nembeliségbe-emelő művészeti élményekhez? Melyik „sikátorban” lesz klub, művelődési ház, művészeti szabadiskola? S melyikben meg még diszko se?

Hát ezeket a kérdéseket tettük fel egymásnak a békéscsabai Hol-min, a művészetpedagógiai szakmai-civil szervezetek (Lázár Ervinnel szólva) „négyszögletű kerekasztalánál” 1995 késő őszen.

Trencsényi László, az Academia Ludi et Artis alelnöke

A KEREKASZTAL SZÍNHÁZI NEVELÉSI KÖZPONT minden hétfőn-kecken a PINCESZÍNHÁZBAN, szerda-csütörtök-pénteki napokon a MARCZIBÁNYI TÉRI MŰVELŐDÉSI KÖZPONTBAN tart TIE-foglalkozásokat 9-12 óra között. A módszertani értékű foglalkozások a szakmai érdeklődők számára minden esetben nyitottak. (A társulat csak teljes tanfolyami csoportoktól kér előzetes bejelentkezést.)

Az aklihegyi drámapedagógiai táborról

(1995. augusztus 13-20.)

Előzménye: egy évvel korábban, Bátyuban szervezte Bagu Géza az első drámapedagógiai tábort. Ez oly igen sikeresnek bizonyult, hogy akkor döntöttek a folytatásról, és bábáskodással megalapították a drámapedagógiai társaságot is, az ottani pedagógiai szövetség keretén belül.

Az aklihegyi tábor színhelye az általános iskola volt. A tantermekben felállított vaságyakon aludtunk, udvari budiba jártunk. Az iskolában főztek az asszonyok, házi sütésű kenyeret ettünk. A boltokban ugyanis semmit sem lehet vásárolni. Ennyit a körülményekről.

A hangulat jó volt, a munka eredményes. Volt, hogy két szekcióban is dolgoztunk.

A programba épített rítusjátékkal, – melynek elemeit a hallgatók megismerték – zárult a tanfolyam: a drámapedagógiai társaságba jelentkezett új tagokat a régiiek felvették. Az újaknak szakmai próbatételen, vizsgán is át kellett esniük.

Az ottaniak szeretnének hivatalos kapcsolatot teremteni a hazai társasággal.

Fáradtságosnak és módfelett hasznosnak ítélem ezt a tábort munkát.

D.T.

Valami megmozdult...

Kárpátalján az anyanyelvi oktatás egyre nehezebb körülmények közé kerül. A kisebbségben élő magyarság 93 iskolájában (ebből 30 közép, 49 általános és 14 elemi) az 1994/95-ös tanévben 19.629-en tanulnak. Az oktatás tizenegy éves, ebből négy elemi, öt általános és két középiskolai évfolyam.

A pedagógus társadalom egyre hátrányosabb helyzetbe kerül, havi bére 3-4000 forint között mozog. Sokan a jobb remény hitében Magyarországon Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében vállalnak munkát.

Az ukrán kormány is hasonlóan gondolkodik, mint a magyar: a költségvetés hiányát az oktatás és a kultúra költségeinek lefaragásával akarja megoldani – óvodák, napközik bezárása, osztálylétszám emelése. Az autóbusz-forgalom majdnem teljesen leállt: reggel elutazó tanár csak késő délután jut haza. A vasúton teljes térítést kell fizetni, nincs kedvezmény. A szolgáltatási lakás itt teljesen ismeretlen fogalom. Így a bejárás egyre reménytelenebb; sokan ezért is keresnek máshol lehetőséget a boldoguláshoz.

E nehéz körülmények közt is akadnak még tanárok, akik szívügyüknek tartják az anyanyelvi oktatást. A fiatal tanárgeneráció közül sokan próbálkoznak az újjal.

A kárpátaljai pedagógusok lapja a „Közoktatás” negyedévenként jelenik meg. Hosszú évek fáradozása után jutottunk el oda, hogy az itt élő pedagógusok saját gondolataikról, eredményeikről írhatnak.

A drámapedagógiai érdeklődés akkor kezdődött Kárpátalján, amikor 1990-ben e sorok írója és Keresztény Balázs résztvett egy budapesti meghíváson. Lassan valami elindult. 1993-ban Munkácsen rendezték meg az I. Kárpátaljai Magyar Színjátékosok Találkozóját.

Most már hagyomány lett, hogy a gyermekszínházasok minden év második szombatján májusban találkoznak. 1994-ben a legjobb három együttes képviselte iskoláinkat a lakiteleki találkozón: Bátyu, Péterfalva, Fornos.

A népismeret tanítása terén is előreléptünk. 1992-ben elkészült a népismereti tanterv (szerző: Bagu Balázs). Ma már több iskolában tantárgyként oktatják. Most készül a tankönyv.

Lelkes fiatalokat sikerült bevonni a munkába, s méltó utódoknak átadni a stafétát, amelyet nekik kell megújítani, s továbbvinni. Eddig is többen megfordultak Magyarországon továbbképzésen, de ezt a munkát nem fogta össze senki. Tavaly volt az első kísérlet hogy itt tartsunk drámapedagógiai tanfolyamot. Az első ilyen tanfolyam színhelye Bátyú volt, ahol a hallgatókat pedagógus családoknál helyeztük el. Mindössze tizenöten jöttek el a továbbképzésre. Itt a jelenlevők egy szándéknyilatkozatot fogadtak el, hogy megalakítják a drámapedagógiai társaságot. 1995. április 1-én a III. Beregi Költészeti Napokon találkoztak azok, akiknek szívügyük a drámapedagógia szerepe az oktatásban. A jelenlevők megalakítják a Kárpátaljai Magyar Drámapedagógiai Társaságot. Megválasztják elnökét (Bagu Géza), titkárát (Nagy Ibolya). A Társaság egyelőre a Kárpátaljai Magyar Pedagógusszövetség védőszárnyai alatt tevékenykedik annak munkaközösségéeként. Ebben az évben egy hetes táborukat Aklihegyen tartják.

Nagyberegri kétnapos találkozójuk kötetlen beszélgetés formájában folyt.

Az eddig elvégzett munkáról, sikerekről, kudarcokról. Mindenkit szívesen várnak soraikba, akik elkötelezett hívei az újnak, a haladásnak.

Bátyú, 1995. május 6.

Bagu Balázs

MAGYAR DRÁMAPEDAGÓGIAI TÁRSASÁG ELNÖKSÉGÉNEK

Az immáron negyedszer megrendezett drámapedagógiai továbbképzés, a „BAKANCSOSOK” negyedik tábora – a visszajelzések szerint – ismét sikeresnek bizonyult. Ezúton is szeretnék megköszönni... a Magyar Drámapedagógiai Társaság elnöksége által nyújtott segítséget.

Reméljük, hogy a jövő évre tervezett ötödik táborunk megszervezésében és lebonyolításában ismét számíthatunk hathatós együttműködésükre.

A levél aláírói: Nagyné Faragó Mária (művelődési ház igazgató) és Kovács Andrásné, a tábor szervezője

Nyílt levél

a Magyar Drámapedagógiai Társasághoz!

Immáron negyedik alkalommal lehettünk lakói a „BAKANCSOSOK” táborának Jászfényszaruban. Az évek folyamán egyre több tapasztalatot szereztünk, így gondjaink is növekedtek. Az eszmecserék folyamán felvetődött bennünk néhány javaslat a drámapedagógia helyzetének javítása érdekében:

1. Mivel egyre több helyen oktatnak drámapedagógia megnevezéssel tőlünk távol álló ismereteket, jó lenne, ha a Magyar Drámapedagógiai Társaság aktívabban jelenne meg a médiákban. Elsősorban szaklapokban (Köznevelés, Tanító, Módszertani Közlemények stb.), országos lapokban, valamint a televízióban (pl. Nehezen kezelhető?). A pedagógusoknak, de a szülőknek is, szükségük van a megfelelő információra, tájékoztatásra, hogy adott esetben biztonsággal tudják mit akarnak tanulni, tanítani.
2. Úgy gondoljuk, szükség van a minőségi munka védelmére, ezért javasoljuk, hogy a társaság tegye közzé azon oktatók névsorát, akik valóban drámapedagógiát, annak igazi szellemét adják át növendékeiknek. Az érdeklődő, de még tapasztalatlan pedagógusoknak szükségük van erre a segítségre, hiszen napjainkban nem mindegy, hogy a tanfolyami díjat mire adjuk ki, valóban azt kapjuk-e, amit várunk, amire szükségünk van.
3. Kérjük, hogy dolgozzanak ki egységes, ellenőrzött képzés- és követelményrendszert, s felügyeljék annak működtetését. Körünkben volt olyan társunk, aki neves intézményben bízva jelentkezett képzésre, és tapasztalatai alapján ma már tudja, hogy a nyújtott ismeretek nem fedik a drámapedagógia tartalmát. De mi lesz azokkal, akik most akartak ilyen irányú tapasztalatokat, ismereteket szerezni, tehát nincs összehasonlítási alapjuk?
4. Javasoljuk, hogy az egyelőre „fehér foltokat” képező területeken (pl. Debrecen, Nyíregyháza környéke) a már tanfolyamokat végzett pedagógusok segítségével, tapasztalt oktatók vezetésével szervezzenek bemutató foglalkozásokat, így bemutatva, népszerűsítve a drámapedagógiát.

Kérjük, adjanak segítséget az Önök által is elfogadhatónak tartott javaslatok megvalósításában. Segítségüket és megértésüket előre is köszönjük.

Tisztelettel: a tábor lakói

Zamárdi '95

Három évvel ezelőtt merült fel az az igény, hogy a már évek óta sikeresen működő Pest megyei gyermekszínházak valódi műhelymunkát is végezhesenek. Sem a gyerekeknek, sem vezetőiknek nem volt már elég, hogy csak a különböző szakmai napokon, fesztiválokon élvezzék vagy vitasság egymás elkészült produkcióit. Tanulni akartak egymástól, azaz belelátni a boszorkánykonyhákba: a főti színház vezetője tapasztalni akarta, hogyan elemez az inárcsi csoportvezető, a váchartyányi népművelő kíváncsi lett arra, hogyan fogadja az ő instrukcióját egy szobi gyerek, mások asszisztensként akarták ellesni, hogyan születik a bagi vagy a budakeszi varázslat, és egyáltalán milyen érzés és tanulság együtt dolgozni sokrabecsült másokkal, mintsem az egész évben megszokott, talán már unt társakkal rendezőkkel. Világos volt, hogy minderre csak egy nagy nyári szakmai tábor nyújthat lehetőséget. Ez év nyarán immáron harmadszor rendezte meg a Pest Megyei Közművelődési Információs Központ Gyermek- (mert egyes gyerekek már felnőttek) és Diákszínház Táborát – e sorok írójának szakmai vezetésével.

A közös munka kezdettől fogva bevált: jó hangulatúnak és eredményesnek bizonyult. A csoportvezetők Zamárdiban egyes csapatokkal olyan produkciókat hoztak létre, amelyek később, saját társulattal előadva országos sikert arattak. (Például: *Bíborvirág* – Budakeszi Színház rendező: *Lukács László*; *A hétszínű* – budapesti Országbíró Iskola rendező: *Jancsó Sarolta*, *Gilgames* – főti III. számú Iskola rendező: *Kis Tibor*)

Ebben az évben 109 gyermekszínház gyűlt össze Fótról, Bagról, Inárcsról, Váchartyánból, Ócsáról, Budakesziről, Szobráról, hogy a Jancsó Sarolta, *Majsai László*, Kis Tibor, Lukács László, *Kovácsné Lapu Mária* és *Fodor Mihály* által vezetett 16-20 fős csoportokban nyolc nap alatt olyan produkciókat hozzon létre, melyeket a tábor zárásaként a zamárdi művelődési házban, illetve a tábor területén nyilvános előadáson be is mutat. A bemutatásra szánt darabokat a csoportvezetők szabadon választhatták meg, a gyerekeket az egy hónappal korábban tartott zsámbéki találkozón közös alkuban osztották el. Kinek a kisebbek, kinek a nagyobbak kellettek, és bizony nem egy kiemelkedő képességű színházozóért komoly harc folyt, hiszen jószerével mindenki ismert már mindenkit.

A rendezők minden szakmai segítséget megkaptak, olyat is, amelyről évközi munkájuk során sajnos csak álmodhatnak. A tábor munkájában több zenész vett részt, akik Pap Gábor és Kocsis Csaba vezetésével kísérezte és betét dalokat komponáltak és közreműködtek a próbákon majd az előadásokon, végül a majdnem profi hangrögzítő berendezésükön rögzítették az élő anyagot. (Egyáltalán nem mellékesen: Cervantes együttes néven több rock koncertet adtak a táborban és a városban, továbbá Balassi Consort néven – budakeszi színházszókkal kiegészülve – ugyanők reneszánsz koncerttel kiállítást nyitottak meg és táncházat rendeztek.) A táncok, mozgások betanításában *Ábrahám Erika* mozgásművész segédkezett. És az asszisztensek sem voltak akárkik: *Túróczi Ildikó* Váchartyánból, *Pablényi Márta* Budapestről vagy *Balázs Ildikó* Szobráról már jó hírű, sok személyes sikert elért gyermekszínház rendezők. A többiek pedig – mint *Vácsi Virág* a jászberényi főiskoláról vagy *Katona Erika* Bagról – rövidesen azok lesznek.

A produkciók – a tavalyi sikerek után szorongást keltően magas mércével mérve is – kiválóan sikerültek.

Fodor Mihály a rövid hét nap alatt két játékosságában és lírájában kiemelkedő produkciót készített. Nem tudtuk eldönteni, hogy a király új ruháját vagy a Kóró és a kismadárt szeretjük-e jobban.

Lukács László következetesen járja előre elhatározott útját: eredetmítosz, passiójáték, reneszánsz majd barokk művek után most Jan Schmidt élő cseh szerző 17 illat című színművéből készítette el az első felvonást. (Október közepén a pest megyeiek ezzel az élő zenével, tánccal dúsitott előadással viszonyították a *libereci* gyermekszínház váci vendégjátékát.)

Kis Tibor a tavalyi *Gilgames* után most az ind Máhábhárátá mozgásszínházi elemekkel dúsitott keresztmetzetét állította színpadra. A drámai erejű zamárdi előadás minden bizonnyal jó előzménye lesz a főtiakkal a „szezonban” elkészülő előadásának.

Majsai Lászlónak egyes életkorú és képességű csapat jutott. Az eredetileg tervezett improvizációs játékok csak nem akart megszületni, így rövid könyvtári kutatómunkát követően Én vagyok a király címmel kitűnő és nagyszerű mesejátékot mutattak be.

Kovácsné Lapu Mária csapatával az örök Elektra kötetből válogatott. Hibátlan stílusérzékkel gyúrt egységes hangulatú produkciót Szophoklész, Bornemissza, Sartre és Gyurkó – hibátlan dikcióval előadott – szövegeiből. Az előadás – meglepetésünkre – igen erősen hatott a tábor picinyeire is.

A propos picinyek! Jancsó Sarolta megrázó erejű kompozíciót készített a jelenlévő legkisebbek – 5-8 évesek – és legérettebbek – 14-17 évesek – közreműködésével. A kicsik ovis rigmusait, dalait, mondókáit ütköztette hasonló témájú, ám már a felnőttek, félig felnőttek szorongásait ábrázoló Szilágyi Domokos, Kovács Vilmos és más határon túli magyar költők verseivel. Különös bravúr volt a két eltérő életkorú csoport együttes szerepeltetés, közös próbáik megszervezése.

A zárónapon, a zsűfoglalásig telt művelődési házban – a bemutatóra érkezett szülőkön, barátokon túl szép számmal megjelentek zamárdiak, illetve nyaralók is – több, mint három órán át folyt a játék.

Mi volt még? Alig hihető, de a napi 8-10 órányi próba mellett jutott idő mindennapi nyaralásra, fél éjszakákon át tartó szakmai vitákra meghökkentően színvonalas tábori Ki mit tud?-ra, a már említett rockkoncertekre, táncházakra, tábortűz melletti daltanulásra, néptánc és versbemutatóra és végül a tábort záró fáklyás felvonulás után a felnőttek „Gilga Misi kalandjai” című gyermekszínjátszó pamflettjének betanulására és bemutatására is.

Jó volt. Ha rajtunk múlik (mármint ha a költségeket jövőre is elő tudjuk teremteni), megint megyünk. Menünk kell, mert az eddigiek köteleznek: alig kevesebb mint 150, színjátszást magas szinten művelő gyerek, népművelő és pedagógus – nemcsak szakmai életéhez már hozzátartozik a pest megyei színjátszók zamárdi tábora.

Nagy András László

VEGYEDE-HÍREK

(VEGYEDE = Veszprém Megyei Gyermekszínjátszó és Drámapedagógiai Egyesület)

1. A felnőttképzéssel összekötött gyermekszínjátszó tábort szerveztünk 1995 nyarán. Az egy hetes táborban a felnőtt résztvevők ízelítőt kaptak rendezésmélethez, a tanultakat gyakorlatban is nyomon követhették a gyermekek kiscsoportos foglalkozásain. A csoportvezetők részfeladatok megoldásába is bevonták őket, valamint alkalom nyílt videofelvételen rögzített színjátékok elemzésére is. (A gyermekcsoportokat Lázár Péter, Németh József és Sz. Pintér Rozália vezette.) Ez a forma elnyerte a gyerekek és a felnőttek tetszését, ezért igyekszünk a jövőben is hasonló módon lebonyolítani a tábort.
2. *Újabb kiadvány megjelentetését tervezzük.* A VEGYED-E? füzetek 3. – „Méltó ünnepet!” címmel valószínűleg január végén vagy február elején jelenik meg, melyben március 15-höz és október 23-hoz kapcsolódó programokat, műsorokat ajánlunk a pedagógusoknak.

Sz. Pintér Rozália

Budapesti Drámapedagógiai Központ

„PÁHOLY” Drámapedagógiai Műhely

1995 januárjában indítottuk útjára szakmai műhelyünket, mely klubszerű működésével a drámapedagógusok régi vágyát és reális igényét elégíti ki, hiszen a tanfolyamokról kikerülő, éppen csak dolgozni kezdő drámatanárok szakmai továbbképzésének jelenleg ez az egyetlen – folyamatos – lehetősége.

Összejöveteleinket havonta tartjuk (szombati napokon) a Marczibányi Téri Művelődési Központban, 10-14 óráig, illetve a tagság igénye szerint tovább.

A klub házigazdája/szakmai vezetője *Lipták Ildikó*, a Kerekasztal Színházi Nevelési Központ tagja.

Minden alkalommal megtekinthetünk egy-egy gyerekekkel tartott foglalkozást. A bemutatót megbeszélés követi, melynek ideje újonsága, hogy vendégünk minden esetben olyan – pedagógiával, pszichológiával, szociológiával, színházzal stb. foglalkozó – szakember, aki új szempontokkal segítheti a látottak értelmezését.

A műhely célja továbbá egymás munkájának megismerése, gyakorlati és aktuális problémák megvitatása, a szakmai vitakultúra fejlesztése – mindez oldott, családias, „teázgató” hangulatban.

Első összejövetelünkön, október 14-én, *Előd Nóra* foglalkozását láthattuk, melyet középiskolás fiatalokkal tartott. Vendégünk *Sándor L. István* színházi kritikus (egyébként középiskolai tanár) volt.

November 11-én, szombaton 10 órakor *Romankovics Edit* színész-drámatanár foglalkozására kerül sor – vendégünk ez alkalommal *F. Várkonyi Zsuzsa* pszichológus.

Bejegyzett tagjainkkal rendszeresen tartjuk a kapcsolatot, és várjuk új tagok jelentkezését is! Részvételi díj: 600 Ft/félév.

Kedves Lengyel Zsuzsa!

Nagyon örülök annak, hogy – ismeretlenül ugyan –, de párbeszéd jöhet létre közöttünk.¹¹

¹¹ Lengyel Zsuzsa kritikája Tolnai Mária *Dráma és nevelés* című könyvéről a DPM 9. számában jelent meg.

Jó, hogy erre lehetőség van. Segíti a közösen elvégzendő munkát. Meg azt is, hogy ne legyenek az esetleges „útkeresztződés” valóságos drámai helyszínek, mert minden szereplő úgy érzi: neki van elsőbbsége. (Ancsel Éva)

Üdvözlöm hát Zsuzsa, és köszönöm – mint ahogy mindenkinek –, hogy elolvasta a *Dráma és nevelést*. Elemző kritikáját – pár szubjektív megjegyzéstől eltekintve – korrektnek tartom, érzem, a tényszerűsége törekedett. Van néhány, feltehetően információhiányból adódó tévedése, amelyre fontosnak tartom a reagálást.

– *Kaposi László esete, és a széles körű elméleti körkép*

A kézirat javított és a kiadónak visszaküldött változatában Kaposi László neve szerepelt – a nyomda tette Kaposváriá. (Bár tagadhatatlanul ez utóbbi városhoz szoros kapcsolat fűzi.) Nevezett drámatanár személyes – és bízom: jó – ismerősöm, kollégám... mindenképpen azok közé tartozik, akinek a nevét éjjel, álmomból felkeltve is tudom. Így nem elfogadható a tájékoztatatlanság sugalmazott vádja, amely szerint Kaposi László nevét még említés szintjén is rosszul használom. S ami a tartalmi kritikát illeti: megfogalmazza az iskolateremtő szerzők széles körű felsorolásának hiányát. Igaz: a mű 60. oldalán 1993 van jelezve „jelen pillanatként” –, de a kéziratot 1993 januárjában, javított változatát 1993 júniusában adtam le. Igyekeztem jelölni az akkor fellelhető összes irodalmat. Irodalmon a mindenki számára hozzáférhető anyagokat értem, – így a hosszú évekig szabad fordításban, tanfolyamok belső anyagaiként használt műveket nem. A 13. ill. 24. oldalon jelzem: az angol anyagok szakmailag hiteles fordításai és megjelentetésük folyamatban van. Az már csak a PSZM Projekt pénzbotránya miatti „gyors” könyvkiadás következménye, hogy mire valóban megjelent a könyv – bibliográfiája erősen szélesíthetővé vált a közben kiadott szakanyagokkal. Ebben az összefüggésben tehát igaz a hiány léte.

– *Sűrű szövéssű háló – kontra laza háló*

A saját gondolatok „sűrű szövéssű hálóján” sok éven keresztül munkálkodik az ember. Az angol szakanyagok példaadó rendszerezettsége is hosszú tízévek munkája. Gyermeknek nőnek föl, iskolák teremtődnek ezalatt. De az első lépés nélkül nincs második. Ez a botladozás, sőt az orra esést is magában hordozza. Mindez természetesen nem zárja ki a „minőségvédelmet”; az „ugyanazt értjük-e ugyanazon” elemző együttléteit, a hibák és hiányosságok feltárását. Ma már én is bölcsőbb vagyok. Felkészültebb. Szívesen tanulok ifjú kollégáimtól, keresem a helyzeteket, sőt igyekszem magam is minél többet teremteni, hogy a nézetegyeztetések megtörténhesse, a vélemények – ha kell – ütközzenek. De természetesen nem kell mindenben egyetértünk. Én a könyv megírásakor úgy éreztem: meg kell erősíteni azt a pedagógiai attitűdöt, felfogást, amely a kapcsolatok minőségét veszi nagyító alá. Azaz, azt a kontextust elemzi, amelyben a tanítás folyik. Kontextuson itt azokat a keretfeltételeket értem, amelyek között valami fennáll vagy történik. Teret kell, hogy kapjon a személyiségre figyelő csoportmunka, a személyiséget védő és tisztelő magatartás. Így a pedagógiai oldal erősebben kidolgozott. A dráma módszertant illetően én is érzem a hiányosságokat. De csak mint megoldandó problémát és nem az előre lépést megakadályozó állapotot.

Kedves Zsuzsa! Bár a saját gyerekével az ember – még ha kicsit púpos is – elfogultabb, bízom abban: én is objektív tudtam maradni.

Jó szívvel és kollegalitással üdvözlí:

Tolnai Mária

Tanfolyami vizsgákról jelentjük...

*Jelölések: m. – megfelelt; km. – kiválóan megfelelt
kf. – középfokú; ff. – felsőfokú*

Művelődési Központ, Eger (1994. november 5.)

tanfolyamvezető: Kovács Andrásné

Darányiné Csintalan Márta *km. kf.*

Erki Lászlóné *m. ff.*

Juhász Judit *m. ff.*

Kovácsné Miklós Anikó *m. ff.*

Mészáros Krisztina *m. ff.*

Pappné Demeter Magdolna *m. ff.*

Prókainé Dorkó Márta *m. ff.*

Schmotzer Angéla *km. ff.*

Veréb Istvánné *m. ff.*

Zydká Mónika *m. ff.*

Nagy L. Művelődési Központ, Ajka (1995. február 19.)

tanfolyamvezető: Lázár Péter

Baranyi László *m. kf.*

Brassai Beáta *m. ff.*

Horváth Mariann *m. ff.*

Lázár Péter *km. kf.*

Németh Csilla *m. ff.*

Simon Anita *m. ff.*

Szabó Attila *m. kf.*

Zalavári András *km. ff.*

Marczibányi Téri Művelődési Központ, Budapest

(1995. február 27.)

tanfolyamvezető: Kaposi László

Börcsökkné Gál Veronika *m. ff.*

Bokor Zsuzsanna *m. ff.*

Boros Anikó *m. ff.*

Csitári Józsefné *m. ff.*

Dombóvári Erzsébet *m. ff.*

Kancsulik Attiláné *m. ff.*
Kozma Mária *m. ff.*
Mari Bernadett *m. ff.*
Ozsvátné Ladóczky Erzsébet *m. ff.*
Sánta Lászlóné *m. ff.*
Zarándi Zoltánné *m. ff.*

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Pedagógiai Intézet

(1995. március 4.)

tanfolyamvezető: Kovács Andrásné

Benkó Gyuláné *m. ff.*
Cseh Julianna *m. ff.*
Heller Ivánné *m. ff.*
Kállai Sándorné *m. ff.*
Kántor Jánosné *m. ff.*
Takács Katalin *m. ff.*

Kerekasztal Színházi Nevelési Központ, Gödöllő

(1995. április 4.)

tanfolyamvezető: Kaposi László

Balázs György *m. kf.*
Cseh Németh Zsuzsa *m. ff.*
Dernei Attiláné *m. ff.*
Dr. Véghné Csuka Rita *m. ff.*
Földesi Lajosné *m. ff.*
Hefler Csilla *m. ff.*
Horváth Ottóné *m. ff.*
Kémenczonné Kozák Elvira *m. ff.*
Kőrösiné Vatai Éva *m. ff.*
Koronczainé Györfi Mária *m. ff.*
Kovács Béla *m. ff.*
Kovács Lászlóné *m. ff.*
Kuszmán Nóra *km. ff.*
Nyitrai Erika *m. ff.*
Romankovics Edit *km. ff.*
Szűcsné Fenyő Ágnes *m. ff.*
Zolotnoki Orsolya *m. kf.*

Kecskeméti Ifjúsági Otthon (1995. április 29.)

tanfolyamvezető: Kovács Andrásné

Csernáné Zaliczai Sára *m. ff.*
Horváth Attiláné *m. ff.*
Komonyi Otília *m. ff.*
Mátó Gyöngyi *m. ff.*
Oszkóné Csabai Eszter *km. ff.*
Péter Lászlóné *m. ff.*
Penczné Oláh Ibolya *m. ff.*
Sárosi Péterné *m. ff.*
Somogyi Angéla *m. ff.*
Vargáné Pulai Erika *m. ff.*

Kerekasztal Színházi Nevelési Központ, Gödöllő

(1995. május 1.)

tanfolyamvezető: Kaposi László

Dolmány Attila *m. kf.*
Egervári György *km. kf.*
Ferencz Klaudia *km. kf.*
Hajas Tamás *m. kf.*
Kádár Tamás *m. kf.*
Kézér Krisztina *m. kf.*
Kiss Gabriella *m. kf.*
Ledő Attila *m. ff.*
Ledóné Dolmány Mária *km. ff.*
Nyári Arnold *km. ff.*
Sereglei András *km. kf.*

Szász Katalin Barbara *m. kf.*
Tóth Judit *m. kf.*
Telegdy Balázs *m. kf.*

Marczibányi Téri Művelődési Központ, Budapest

(1995. május 4.)

tanfolyamvezető: Rudolf Ottóné

Abelovszkyné Nagy Orsolya *m. kf.*
Angyal Jenőné *m. ff.*
Bakonyi Borbála *m. ff.*
Királyné Halmos Edit *m. ff.*
Kravjárné Kocsis Mária *m. ff.*
Rákosiné Nagy Zsuzsa *m. ff.*
Sárköziné Breszka Edit *m. ff.*
Sinkóné Vincze Irén *m. ff.*
Szegedi Barnabásné *m. ff.*
Topor István *m. ff.*
Trombitás Katalin *m. ff.*
Végh Miklósné *m. ff.*

Dunaújvárosi Óvodapedagógiai Munkaközösség

Fejér Megyei Pedagógiai Intézet Székesfehérvár

(1995. május 26.)

tanfolyamvezető: Előd Nóra

Berta Istvánné *m. ff.*
Czuikli Imréné *m. ff.*
Erdélyi Béláné *m. ff.*
Frank Józsefné *m. ff.*
Herczigné Kemény Ágnes *m. ff.*
Hostyánszki Katalin *m. ff.*
Hutvágnerné Róth Éva *km. ff.*
Lauschmann Ildikó *m. ff.*
Máiné Fehér Erzsébet *m. ff.*
Mihályné Gruber Ágnes *m. ff.*
Molnár György *m. ff.*
Nagy Gáborné *m. ff.*
Papp Erika *m. ff.*
Pethő Árpádné *m. ff.*
Sörösné Dudás Andrea *m. ff.*

Fővárosi Pedagógiai Intézet, Budapest

(1995. május 29.)

tanfolyamvezető: Előd Nóra

Bodzsár Istvánné *m. ff.*
Darabos Ágnes *m. ff.*
Hegedűs Béláné *m. ff.*
Kajtárné Izrael Edit *m. ff.*
Keményné Bánfi Magdolna *m. ff.*
Kolozsváriné Kottán Eleonóra *m. ff.*
Kovács Lászlóné *m. ff.*
Polgárné Tatár Krisztina *m. ff.*
Smejkané Farkas Katalin *m. ff.*
Vargáné Vankó Katalin *m. ff.*

Országbíró lakótelepi Általános Iskola, Budapest

(1995. június 3.)

tanfolyamvezető: Debreczeni Tibor

Dicső István *m. ff.*
Fux Ernőné *m. ff.*
Kasuba Ferencné *m. ff.*
Nyáriné Juhász Erika *m. ff.*
Simon Gabriella *m. ff.*
Székely Hajnalka *m. ff.*
Tóth Istvánné *km. ff.*

Marczibányi Téri Művelődési Központ, Budapest

(1995. június 14.)

tanfolyamvezető: Kaposi László

Ábrahám Erika *m. ff.*

Bálint Anita *m. ff.*

Bánfalvi Béláné *m. ff.*

Csilleg Zsuzsanna *m. ff.*

dr. Zentai Ágnes *m. ff.*

Egervári Ágnes *m. ff.*

Emrich Krisztina *m. kf.*

Gáspár Máté *m. kf.*

Kádár Tibor *m. ff.*

Mijátovich Krisztina *m. kf.*

Nagy Gabriella *m. ff.*

Pálfalvi Orsolya *m. ff.*

Tóthné Hámori Edit *km. ff.*

Vili Béláné *m. ff.*

Csongrád Megyei Közgyűlés Pedagógiai és Közművelődési Szolgáltató Intézete, Szeged

(1995. június 24.)

tanfolyamvezető: Bácskai Mihály

Csikósné Monostori Erzsébet *m. ff.*

Fabulya Zoltánné *km. ff.*

Gulyásné Szabó Klára *m. ff.*

Ignác Attila *km. ff.*

Kovácsné Dombóvári Márta *m. ff.*

Majorosné Baráth Márta *m. ff.*

Molnárné Lóczi Tünde *m. ff.*

Nagy Zoltánné *m. ff.*

dr. Tóthné Facskó Zsuzsanna *km. ff.*